

N:o 54.

Af herr **F. Pettersson** i Tjärsta, om ändrad lydelse af 9 kap. 6 § handelsbalken och kongl. förordningen den 13 september 1864.

Det är allmänt känt och erkänt att landets näringar och i synnerhet jordbruket lida ett svårt betryck. Härtill torde nog orsakerna vara många, men en bland de mest verkande äro de höga räntor å lånade kapital, de hårdt skuldsatte jordbrukarne måste betala, nemligen 6 procent för hundralet per år. I privatbankerna, der jordegarna hafva stora skulder, går räntan med omkostnader till ännu högre belopp. Då man vet att jordbruksfastigheterna i landet äro in-tecknade för omkring 1,400 millioner kronor, så är det lätt uträknadt att, om låneräntan nedsättes med blott en procent, så uppstår för de skuldsatte en behållning af omkring 14 millioner kronor om året, en lättnad som helt säkert skulle verka välgörande för låntagarne just därför att den enligt sakens natur måste blifva på det mest rättvisa sätt fördelad.

På grund af hvad nu i korthet blifvit anfördt får jag vördsamt föreslå

dels att första punkten af 9 kap. 6 § handelsbalken, sådan denna § lyder enligt kongl. förordningen den 11 augusti 1815 måtte erhålla följande förändrade lydelse:

»ingen tage eller låte förskrifva sig större ränta än fem för hundralet om året;

dels, att kongl. förordningen angående ränta vid försträckning på viss kort tid utan säkerhet i fast egendom den 13 september 1864 måtte komma att lyda sålunda:

»hvad i 9 kap. 6 § handelsbalken är stadgadt om förbud att taga eller låta förskrifva sig större ränta än fem för hundra om året ege ej tillämpning vid försträckning, som mot förskrifning, utan säkerhet af inteckning i fast egendom eller pant af i sådan egendom intecknadt skuldebref, lemnadt på viss tid, ej öfverstigande 4 månader.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 26 januari 1887.

Fr. Pettersson
från Södermanland.

N:o 55.

Af herr **C. J. Jakobson** *m. fl.*, om ändringar i gällande medicinal-taxa.

Att till följd af den inom vårt land allt mer och mer rådande betryckta ekonomiska belägenhet man manas något hvar i sin stad till åtgärders vidtagande för vinnande af förbättringar uti det, som i mer eller mindre grad på den stora allmänheten i ekonomiskt hänseende gör menlig inverkan, är ju helt naturligt; så t. ex. arbetas för penningaräntans nedsättande, billigare jernvägsfrakter, sjöfartens och bergsbrukens förbättrande, eftergifter för arrendatorer af kronans domäner, lindring i grundskatter, rustnings- och roteringsbesvären, skydd för våra näringar m. m.

Ehuru visserligen af något omvänt förhållande mot ofvanstående, som till förbättrade åtgärders vidtagande mera afser allmänheten, men